Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Εμπορική πολιτική – Δασμοί αντιντάμπινγκ – Εισαγωγή ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία – Επέκταση στις χώρες αυτές του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 501/2013 – Κύρος – Παραδεκτό – Μη άσκηση προσφυγής ακυρώσεως από την προσφεύγουσα στην κύρια δίκη – Συνδεδεμένος εισαγωγέας – Ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 13 – Καταστρατήγηση – Άρθρο 18 – Άρνηση συνεργασίας – Απόδειξη – Δέσμη ενδείξεων»

Στην υπόθεση C-251/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank Noord-Holland (πρωτοδικείο Βόρειας Ολλανδίας, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 6ης Απριλίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Απριλίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

Trace Sport SAS

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe (εισηγήτρια), D. Šváby, S. Rodin και N. Piçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. K. Bulterman και M. A. M. de Ree,

– το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile και τον B. Driessen, επικουρούμενους από τον N. Tuominen, avocate,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους S. Noë και M. França,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Απριλίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι (ΕΕ 2013, L 153, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός), στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός αφορά την Kelani Cycles (Pvt) Ltd και την Creative Cycles (Pvt) Ltd, δύο εταιρίες παραγωγής και εξαγωγής ποδηλάτων εγκατεστημένες στη Σρι Λάνκα.

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Trace Sport SAS και του Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (επιθεωρητή φορολογικών αρχών/τελωνείων, γραφείο Eindhoven, Κάτω Χώρες) (στο εξής: επιθεωρητής) με αντικείμενο τη νομιμότητα δύο ατομικών ειδοποιήσεων οφειλής τελωνειακών δασμών για την εισαγωγή ποδηλάτων τα οποία προέρχονταν και είχαν αποσταλεί από τη Σρι Λάνκα.

Το νομικό πλαίσιο

Ο βασικός κανονισμός

3 Κατά την ημερομηνία εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, οι διατάξεις που ρύθμιζαν τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1168/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 344, σ. 1) (στο εξής: βασικός κανονισμός).

4 Το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού έφερε τον τίτλο «Καταστρατήγηση» και είχε ως εξής:

«1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι, ή έναντι των εισαγωγών του ελαφρά τροποποιημένου ομοειδούς προϊόντος από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Δασμοί αντιντάμπινγκ όχι υψηλότεροι από τους υπολειπόμενους δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 5, μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από εταιρείες που επωφελούνται από ατομικούς δασμούς στις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Με τον όρο καταστρατήγηση νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας ή μεταξύ ατομικών εταιρειών στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και της Κοινότητας, η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές

ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος και όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ασκείται πρακτική ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν, αν χρειαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2.

Η πρακτική, διαδικασία ή εργασία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την ελαφρά τροποποίηση του υπό εξέταση προϊόντος για να μπορεί να υπαχθεί σε τελωνειακούς κωδικούς που κανονικά δεν υπόκεινται στα μέτρα υπό τον όρο ότι η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τα βασικά χαρακτηριστικά του· την αποστολή του προϊόντος που υπόκειται στα μέτρα μέσω τρίτων χωρών· την αναδιοργάνωση από τους εξαγωγείς ή παραγωγούς των τρόπων και κυκλωμάτων των πωλήσεών τους στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα ούτως ώστε να μπορούν ενδεχομένως να εξάγουν τα προϊόντα τους στην Κοινότητα μέσω παραγωγών που επωφελούνται από ατομικό συντελεστή δασμού χαμηλότερο από τον συντελεστή που εφαρμόζεται στα προϊόντα των κατασκευαστών· και, υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τη συναρμολόγηση μερών από δράση συναρμολόγησης στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα.

2. Μια συναρμολόγηση στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα γίνεται δεκτό ότι καταστρατηγεί τα ισχύοντα μέτρα όταν:

α) η συναρμολόγηση άρχισε ή αυξήθηκε σημαντικά από την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ ή αμέσως πριν από αυτήν, και τα χρησιμοποιούμενα μέρη προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, και

β) τα μέρη αντιπροσωπεύουν ποσοστό 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος, αν και σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι υπάρχει καταστρατήγηση, αν η προστιθέμενη αξία των μερών που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συναρμολόγησης ή συμπλήρωσης υπερβαίνει το 25 % του κόστους κατασκευής και

γ) οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του συναρμολογημένου ομοειδούς προϊόντος εξουδετερώνονται και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν.

3. Οι έρευνες κινούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή με αίτηση κράτους μέλους ή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους με βάση επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Η έρευνα αρχίζει, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές, και πρέπει να ολοκληρώνονται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, τότε αυτή αποφασίζεται από το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης από την Επιτροπή. Η επέκταση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, ή την ημερομηνία απαίτησης της παροχής εγγυήσεων. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

4. Οι εισαγωγές δεν υποβάλλονται σε καταγραφή δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, ή σε μέτρα όταν διατίθενται στο εμπόριο από εταιρείες στις οποίες έχουν χορηγηθεί απαλλαγές. Οι αιτήσεις για απαλλαγές δεόντως τεκμηριωμένες με αποδεικτικά στοιχεία υποβάλλονται εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στον κανονισμό της Επιτροπής για την έναρξη της έρευνας. Στην περίπτωση που

λαμβάνει χώρα πρακτική, διαδικασία ή εργασία εκτός της Κοινότητας, χορηγούνται απαλλαγές στους παραγωγούς του υπό εξέταση προϊόντος οι οποίοι μπορούν να αποδείξουν ότι δεν είναι συνδεδεμένοι με κανέναν παραγωγό που υπόκειται σε μέτρα και για τους οποίους διαπιστώνεται ότι δεν εφαρμόζουν πρακτικές καταστρατήγησης όπως ορίζεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση που λαμβάνει χώρα πρακτική, διαδικασία ή εργασία καταστρατήγησης εντός της Κοινότητας, χορηγούνται απαλλαγές σε εισαγωγείς οι οποίοι μπορούν να αποδείξουν ότι δεν είναι συνδεδεμένοι με παραγωγούς οι οποίοι υπόκεινται στα μέτρα.

Αυτές οι απαλλαγές χορηγούνται με απόφαση της Επιτροπής, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής ή με απόφαση του Συμβουλίου περί επιβολής μέτρων και ισχύουν κατά την περίοδο και υπό τους όρους που προβλέπει αυτή η απόφαση.

[…]»

5 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προέβλεπε τα εξής:

«Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. […]»

Οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ που αφορούν τα ποδήλατα και ο επίδικος κανονισμός

6 Κατά τη διάρκεια του 1993, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 30,6 % στις εισαγωγές στην Ένωση ποδηλάτων καταγωγής Κίνας. Στη συνέχεια, ο δασμός αυτός διατηρήθηκε στο ίδιο επίπεδο. Κατά τη διάρκεια του 2005, ο εν λόγω δασμός αυξήθηκε με την εφαρμογή συντελεστή 48,5 %. Διατηρήθηκε δε στο ίδιο επίπεδο με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 (ΕΕ 2011, L 261, σ. 2).

7 Κατόπιν σχετικού αιτήματος, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 25 Σεπτεμβρίου 2012, τον κανονισμό (ΕΕ) 875/2012 για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον [εκτελεστικό] κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 990/2011 [στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας] μέσω εισαγωγών ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας είτε όχι, και για την υπαγωγή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ 2012, L 258, σ. 21).

8 Μετά την ολοκλήρωση αυτής της έρευνας, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 29 Μαΐου 2013, τον επίδικο κανονισμό.

9 Από την αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι η Επιτροπή πραγματοποίησε επιτόπιες επαληθεύσεις στις εγκαταστάσεις έξι εταιριών της Σρι Λάνκα, μεταξύ των οποίων συγκαταλεγόταν και η Kelani Cycles.

10 Στις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 42 του εν λόγω κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε, κατ' ουσίαν, ως προς τον βαθμό συνεργασίας των εταιριών της Σρι Λάνκα, ότι από τις έξι εταιρίες της Σρι Λάνκα που υπέβαλαν αίτηση για απαλλαγή βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού μόνον οι τρεις θεωρήθηκε ότι συνεργάσθηκαν. Για τις τρεις εταιρίες, εκ των οποίων μία απέσυρε την αίτησή της για απαλλαγή και οι δύο άλλες δεν συνεργάσθηκαν ικανοποιητικά, τα πορίσματα στηρίχθηκαν στα διαθέσιμα στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού.

11 Στην αιτιολογική σκέψη 58 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο συμπέρανε ότι είχε μεταβληθεί ο τρόπος διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Σρι Λάνκα και της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

12 Στις αιτιολογικές σκέψεις 77 έως 82 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο ανέλυσε τη φύση των πρακτικών καταστρατηγήσεως στις οποίες οφειλόταν η εν λόγω μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ του εν λόγω τρίτου κράτους και της Ένωσης.

13 Όσον αφορά τις πρακτικές μεταφορτώσεως, στις αιτιολογικές σκέψεις 77 έως 79 του ίδιου κανονισμού επισημαίνονται τα εξής:

«(77) Οι εξαγωγές των αρχικά συνεργαζόμενων εταιρειών της Σρι Λάνκα ανήλθαν σε 69 % των συνολικών εξαγωγών της Σρι Λάνκα στην Ένωση κατά την [περίοδο αναφοράς από 1ης Σεπτεμβρίου 2011 έως τις 31 Αυγούστου 2012]. Για τρεις από τις έξι αρχικά συνεργαζόμενες εταιρείες, η έρευνα δεν αποκάλυψε τυχόν πρακτικές μεταφόρτωσης. Για τις υπόλοιπες εξαγωγές δεν υπήρξε συνεργασία, όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 42.

(78) Ως εκ τούτου, με βάση τη μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών στην οποία κατέληξε η αιτιολογική σκέψη 58 μεταξύ της Σρι Λάνκα και της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, καθώς και το γεγονός ότι δεν αναγγέλθηκαν και/ή συνεργάστηκαν όλοι οι παραγωγοί/εξαγωγείς της Σρι Λάνκα, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εξαγωγές των εν λόγω παραγωγών/εξαγωγέων μπορούν να αποδοθούν σε πρακτικές μεταφόρτωσης.

(79) Κατά συνέπεια, επιβεβαιώνεται η μεταφόρτωση προϊόντων κινεζικής καταγωγής μέσω της Σρι Λάνκα.»

14 Στις αιτιολογικές σκέψεις 81 και 82 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε ότι δεν είχε επιβεβαιωθεί η ύπαρξη εργασιών συναρμολογήσεως κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

15 Στις αιτιολογικές σκέψεις 92, 96 και 110 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο διαπίστωσε, πρώτον, ότι δεν υπήρχε κανένας άλλος ικανός αποχρών λόγος ή οικονομική αιτιολογία [για τη μεταφόρτωση] πλην της προθέσεως αποφυγής των υφιστάμενων μέτρων αντιντάμπινγκ, δεύτερον, ότι είχαν υπονομευθεί οι επανορθωτικές συνέπειες των μέτρων αυτών και, τρίτον, ότι συνέτρεχαν πρακτικές ντάμπινγκ σε σχέση με την κανονική αξία που είχε καθοριστεί στο παρελθόν.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 115 του επίδικου κανονισμού, ότι υπήρξε καταστρατήγηση, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, με μεταφόρτωση μέσω της Σρι Λάνκα.

17 Δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 48,5 %, ο οποίος είχε προβλεφθεί στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 990/2011, επεκτάθηκε στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από τη Σρι Λάνκα, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Σρι Λάνκα είτε όχι. Το άρθρο 1, παράγραφος 3, του επίδικου κανονισμού προβλέπει την είσπραξη του δασμού που επεκτάθηκε στις εισαγωγές αυτές οι οποίες καταγράφονται σύμφωνα με τον κανονισμό 875/2012.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

18 Κατά τη διάρκεια των περιόδων από 27 Σεπτεμβρίου έως και 15 Οκτωβρίου 2012 και από 13 Φεβρουαρίου έως και 21 Μαΐου 2013, αντίστοιχα, δύο τελωνειακοί αντιπρόσωποι οι οποίοι ενεργούσαν εξ ονόματος και για λογαριασμό ενός εισαγωγέα ποδηλάτων εγκατεστημένου στη Γαλλία, και συγκεκριμένα της Trace Sport, υπέβαλαν στις Κάτω Χώρες διασαφήσεις για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ποδηλάτων τα οποία θα αποστέλλονταν από τη Σρι Λάνκα. Στο σύνολο των διασαφήσεων αυτών, ως εξαγωγείς των εν λόγω ποδηλάτων δηλώθηκαν παραγωγοί-εξαγωγείς της Σρι Λάνκα, και συγκεκριμένα, ανάλογα με την περίπτωση, η Kelani Cycles ή η Creative Cycles.

19 Κατόπιν μεταγενέστερων ελέγχων του κύρους των εν λόγω διασαφήσεων, ο επιθεωρητής έκρινε ότι έπρεπε να καταβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 48,5 % για τα ποδήλατα που είχαν δηλωθεί με σκοπό να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά την περίοδο από τις 27 Σεπτεμβρίου 2012 έως και τις 5 Ιουνίου 2013.

20 Στις 27 Φεβρουαρίου και στις 29 Απριλίου 2014 ο επιθεωρητής εξέδωσε, ως εκ τούτου, δύο ατομικές ειδοποιήσεις οφειλής δασμών αντιντάμπινγκ ανερχόμενων σε 229 990,88 ευρώ και σε 234 275,37 ευρώ, αντίστοιχα.

21 Με δύο αποφάσεις της 24ης Σεπτεμβρίου 2015, ο επιθεωρητής επικύρωσε τις ως άνω ατομικές ειδοποιήσεις και απέρριψε τις ενστάσεις που είχε υποβάλει η Trace Sport κατ' αυτών.

22 Η Trace Sport προσβάλλει τις εν λόγω δύο αποφάσεις ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

23 Το δικαστήριο αυτό υπογραμμίζει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Trace Sport ενώπιόν του, ο επίδικος κανονισμός εφαρμόζεται στη διαφορά της κύριας δίκης.

24 Το εν λόγω δικαστήριο έχει, ωστόσο, αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού αυτού, λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προβάλλει ενώπιόν του η Trace Sport στηριζόμενη στην απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62). Κατά την άποψη της Trace Sport, το Συμβούλιο δεν μπορούσε, από τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του, να συνάγει ούτε την ύπαρξη μεταφορτώσεως μέσω Σρι Λάνκα ούτε την εμπλοκή της Kelani Cycles και της Creative Cycles σε τέτοιου είδους πρακτικές. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η Trace Sport υπογράμμισε, εξάλλου, ότι είχε ζητήσει ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής για να υποβάλει στοιχεία τα οποία είχε αρχικώς προσκομίσει η Kelani Cycles και τα οποία η Επιτροπή είχε αρνηθεί να λάβει υπόψη.

25 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 39 και 42 του επίδικου κανονισμού, εκτιμήθηκε ότι η Kelani Cycles δεν είχε συνεργαστεί, ενώ η Creative Cycles, η οποία δεν μνημονεύεται ρητώς στον κανονισμό αυτό, πρέπει να θεωρηθεί ότι συγκαταλέγεται μεταξύ των παραγωγών-εξαγωγέων της Σρι Λάνκα που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 78 του εν λόγω κανονισμού, οι οποίοι δεν αναγγέλθηκαν. Το Συμβούλιο στήριξε το συμπέρασμα περί συμμετοχής αυτών των παραγωγών-εξαγωγέων σε πρακτικές μεταφορτώσεως στη διαπίστωση ότι είχε μεταβληθεί ο τρόπος διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Σρι Λάνκα και της Ένωσης και ότι οι εν λόγω παραγωγοί-εξαγωγείς είχαν αρνηθεί να συνεργαστούν. Όμως, στην απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να συναγάγει την ύπαρξη πρακτικών μεταφορτώσεως σε επίπεδο Σρι Λάνκα από τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του. Κατά το αιτούν δικαστήριο, το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο στην ως άνω απόφαση, όσον αφορά τον παραγωγό-εξαγωγέα City Cycle Industries, ίσχυε και για την Kelani Cycles και την Creative Cycles.

26 Παρατηρώντας, εντούτοις, ότι το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, του επίδικου κανονισμού ακυρώθηκε μόνο στο μέτρο που αφορούσε την City Cycle Industries και ότι, κατά τη σκέψη 185 της αποφάσεως της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74), η ακύρωση αυτή δεν σημαίνει ότι ο εν λόγω κανονισμός είναι άκυρος και έναντι άλλων παραγωγών-εξαγωγέων, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο το ερώτημα αν ο κανονισμός αυτός ισχύει έναντι της Kelani Cycles και της Creative Cycles.

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το rechtbank Noord-Holland (πρωτοδικείο Βόρειας Ολλανδίας, Κάτω Χώρες) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είναι ισχυρός ο [επίδικος] κανονισμός στο μέτρο που αφορά την παραγωγό-εξαγωγέα Kelani Cycles;

2) Είναι ισχυρός ο [επίδικος] κανονισμός στο μέτρο που αφορά την παραγωγό-εξαγωγέα Creative Cycles;»

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

28 Με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στο Δικαστήριο, η Ολλανδική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκφράζουν αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που απορρέει από τις αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90, σκέψεις 13, 14 και 16), της 15ης Φεβρουαρίου 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψεις 30 και 37), καθώς και της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 56), με την αιτιολογία ότι η Trace Sport θα μπορούσε αναμφιβόλως να ασκήσει, ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, προσφυγή ακυρώσεως του επίδικου κανονισμού δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

29 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, η γενική αρχή που διασφαλίζει σε κάθε ιδιώτη το δικαίωμα να προβάλει, στο πλαίσιο προσφυγής κατά βλαπτικού για αυτόν εθνικού μέτρου, το ανίσχυρο της πράξεως της Ένωσης που αποτέλεσε το έρεισμα του εν λόγω μέτρου, δεν εμποδίζει την εξάρτηση του εν λόγω δικαιώματος από την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος δεν είχε το δικαίωμα να ζητήσει απευθείας από τον δικαστή της Ένωσης την ακύρωση της εν λόγω πράξεως, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Εντούτοις, το θιγόμενο πρόσωπο δεν έχει τη δυνατότητα να προβάλει το ανίσχυρο της επίμαχης πράξεως ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι μπορούσε, αναμφιβόλως, να ζητήσει παραδεκτώς την ακύρωσή της (απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

30 Κατά συνέπεια, η Trace Sport δεν θα είχε τη δυνατότητα να προβάλει το ανίσχυρο του επίδικου κανονισμού ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μόνο στην περίπτωση κατά την οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι νομιμοποιείτο, αναμφιβόλως, να ζητήσει την ακύρωσή του δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

31 Καταρχάς, διαπιστώνεται ότι η υποχρέωση καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ που επεκτάθηκαν με τον επίδικο κανονισμό επιβάλλεται στους οικείους επιχειρηματίες, όπως η Trace Sport, δυνάμει πράξεων των αρμόδιων εθνικών αρχών. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι για την εφαρμογή του κανονισμού αυτού δεν απαιτούνται προδήλως εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταίο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψεις 38 και 39).

32 Συνεπώς, ένας εισαγωγέας όπως η Trace Sport δεν θα είχε τη δυνατότητα να προβάλει το ανίσχυρο του επίδικου κανονισμού ενώπιον εθνικού δικαστηρίου μόνον εάν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο εν λόγω κανονισμός τον αφορά, αναμφιβόλως, άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

33 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι κανονισμοί περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ έχουν κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζονται στο σύνολο των ενδιαφερόμενων επιχειρηματιών (απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Το ίδιο ισχύει, για τους ίδιους λόγους, και στην περίπτωση κανονισμού, όπως ο επίδικος, με τον οποίο επεκτείνεται η ισχύς δασμού αντιντάμπινγκ λόγω πρακτικών καταστρατηγήσεως. Πράγματι, ένας τέτοιος κανονισμός έχει ως σκοπό να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής ενός δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος επιβλήθηκε με κανονισμό όπως ο διαλαμβανόμενος στην προηγούμενη σκέψη.

35 Εντούτοις, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ένας κανονισμός που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ μπορεί να αφορά ορισμένο επιχειρηματία άμεσα και ατομικά. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο, με τη νομολογία του, προσδιόρισε ορισμένες κατηγορίες επιχειρηματιών τους οποίους μπορεί να αφορά ατομικά ένας κανονισμός περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, με την επιφύλαξη ότι ο εν λόγω κανονισμός μπορεί να αφορά ατομικά και άλλους επιχειρηματίες, λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους τα οποία τους εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 59· πρβλ., επίσης, απόφαση της 16ης Μαΐου 1991, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, C-358/89, EU:C:1991:214, σκέψη 16).

36 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο κανονισμός περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ μπορεί να αφορά ατομικά, πρώτον, τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας, δεύτερον, τους εισαγωγείς του εν λόγω προϊόντος των οποίων οι τιμές μεταπωλήσεως ελήφθησαν υπόψη για την κατασκευή των τιμών εξαγωγής και τους οποίους, επομένως, αφορούν οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και, τρίτον, τους εισαγωγείς που συνδέονται με εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος, ιδίως στην περίπτωση που η τιμή εξαγωγής έχει υπολογιστεί βάσει των τιμών μεταπωλήσεως στην αγορά της Ένωσης που εφαρμόζουν οι εισαγωγείς αυτές και στην περίπτωση που ο ίδιος ο δασμός αντιντάμπινγκ έχει υπολογιστεί σε συνάρτηση με αυτές τις τιμές μεταπωλήσεως (απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψεις 60 έως 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

37 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι η ιδιότητα του εισαγωγέα, ακόμη και αν αυτός συνδέεται με τους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος, δεν αρκεί, αυτή καθαυτήν, για να θεωρηθεί ότι ένας κανονισμός περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ τον αφορά ατομικά. Αντιθέτως, για να γίνει δεκτό ότι ένας εισαγωγέας θίγεται ατομικώς απαιτείται, ακόμη και όταν συνδέεται με τους εν λόγω εξαγωγείς, να καταδειχθεί ότι τα στοιχεία που αφορούν την εμπορική δραστηριότητά του ελήφθησαν υπόψη για να διαπιστωθούν οι πρακτικές του ντάμπινγκ ή, εφόσον δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, πρέπει να καταδεικνύονται άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τα οποία τον εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

38 Λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω νομολογίας, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ένας εισαγωγέας του επίμαχου προϊόντος, ο οποίος καταδεικνύει την ύπαρξη ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του τα οποία τον εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο, να θεωρηθεί ότι θίγεται ατομικά από κανονισμό περί επεκτάσεως της ισχύος δασμού αντιντάμπινγκ λόγω πρακτικών καταστρατηγήσεως, όπως ο επίδικος κανονισμός.

39 Στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στο Δικαστήριο, η Ολλανδική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστήριξαν ότι αυτή είναι η περίπτωση της Trace Sport. Συναφώς, υπογραμμίζουν ότι, αφενός, η Trace Sport είναι εταιρία εγκατεστημένη στη Γαλλία, ο ιδιοκτήτης της οποίας είναι φυσικό πρόσωπο που κατέχει επίσης, μέσω υπεράκτιων εταιριών, το 50 % του εταιρικού κεφαλαίου τόσο της Kelani Cycles όσο και της Creative Cycles. Οι εν λόγω τελευταίες εταιρίες, οι οποίες είναι παραγωγοί-εξαγωγείς, θα νομιμοποιούνταν, αναμφιβόλως, να ζητήσουν την ακύρωση του επίδικου κανονισμού. Εξάλλου, η Kelani Cycles συστάθηκε με σκοπό να αναλάβει η ίδια τις δραστηριότητες της Creative Cycles. Αφετέρου, η Trace Sport γνώριζε την έρευνα η οποία αφορούσε την Kelani Cycles, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται από την άκαρπη προσπάθειά της να προσκομίσει ορισμένα στοιχεία ενώπιον της Επιτροπής, τα οποία είχε ήδη προσκομίσει η Kelani Cycles ενώπιον του συγκεκριμένου θεσμικού οργάνου.

40 Περαιτέρω, η Επιτροπή αφήνει να εννοηθεί ότι η Trace Sport καθώς και η Kelani Cycles και η Creative Cycles εμπλέκονται σε απάτες που αφορούν τελωνειακούς δασμούς και δασμούς αντιντάμπινγκ.

41 Όμως, οι περιστάσεις αυτές, ακόμη και αν υποτεθεί ότι έχουν εξακριβωθεί, δεν επαρκούν για να θεωρηθεί ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά, αναμφιβόλως, ατομικά την Trace Sport, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

42 Πράγματι, μολονότι η Trace Sport είναι εισαγωγέας των επίμαχων στην κύρια δίκη προϊόντων, εντούτοις δεν μετείχε στην έρευνα και ουδόλως μνημονεύεται στον επίδικο κανονισμό. Το γεγονός και μόνον ότι γνώριζε την έρευνα που αφορούσε την Kelani Cycles και ότι είχε πιθανότατα μοιραστεί μαζί της ορισμένες πληροφορίες δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η Trace Sport διαθέτει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία την εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

43 Η ιδιότητα της Trace Sport ως εισαγωγέα των επίμαχων στην κύρια δίκη προϊόντων και η ενδεχόμενη συμμετοχή της στον ίδιο όμιλο στην οποία ανήκε και ένας παραγωγός-εξαγωγέας ο οποίος μετείχε στην έρευνα δεν μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετικό συμπέρασμα, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 37 και 38 της παρούσας αποφάσεως.

44 Εκ των προεκτεθέντων συνάγεται το συμπέρασμα ότι από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η Trace Sport θα νομιμοποιούνταν, αναμφιβόλως, να ζητήσει την ακύρωση του επίδικου κανονισμού δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

45 Συνεπώς, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

46 Με τα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος στο μέτρο που αφορά τις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από τη Σρι Λάνκα, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Σρι Λάνκα είτε όχι.

47 Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, σε ζητήματα μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, και πολιτικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν. Ο δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει, συνεπώς, να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή, της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή

κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62, σκέψη 56).

48 Περαιτέρω, όσον αφορά το βάρος αποδείξεως της καταστρατηγήσεως, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η ύπαρξη καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ αποδεικνύεται, εφόσον πληρούνται τέσσερις προϋποθέσεις. Πρώτον, πρέπει να υπάρχει μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτης χώρας και της Ένωσης ή μεταξύ των εταιριών της χώρας που υπόκειται στα μέτρα και της Ένωσης. Δεύτερον, η μεταβολή αυτή πρέπει να απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού. Τρίτον, πρέπει να υφίστανται στοιχεία περί του ότι ζημιώνεται η βιομηχανία της Ένωσης ή ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού αντιντάμπινγκ. Τέταρτον, πρέπει να υφίστανται αποδεικτικά στοιχεία περί της υπάρξεως ντάμπινγκ.

49 Δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, στην Επιτροπή απόκειται να κινήσει έρευνα με βάση αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτουν εκ πρώτης όψεως πρακτικές καταστρατηγήσεως. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η διάταξη αυτή θεσπίζει την αρχή ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης φέρουν το βάρος αποδείξεως της υπάρξεως καταστρατηγήσεως (απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

50 Τέλος, λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού και της νομολογίας του Δικαστηρίου, υπενθυμίζεται ότι, σε περίπτωση ανεπαρκούς ή ανύπαρκτης συνεργασίας εκ μέρους τμήματος ή του συνόλου των παραγωγών-εξαγωγέων, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να στηριχθούν σε δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων για να διαπιστώσουν την ύπαρξη καταστρατηγήσεως, αλλά διευκρινίζεται ότι οι ενδείξεις αυτές πρέπει να τείνουν να αποδείξουν ότι πληρούνται οι τέσσερις προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, όπως αυτές παρατίθενται στη σκέψη 48 της παρούσας αποφάσεως. Αντιθέτως, δεν υφίσταται κανένα νόμιμο τεκμήριο που να επιτρέπει την ευθεία συναγωγή καταστρατηγήσεως από την άρνηση συνεργασίας του ενδιαφερομένου (πρβλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62, σκέψεις 65, 66, 68 και 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

51 Εν προκειμένω, όσον αφορά τις πρακτικές καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ διά της μεταφορτώσεως μέσω της Σρι Λάνκα, το Συμβούλιο εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 77 έως 79 του επίδικου κανονισμού, τη δεύτερη από τις τέσσερις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στη σκέψη 48 της παρούσας αποφάσεως. Στην αιτιολογική σκέψη 77 του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο επισήμανε, καταρχάς, ότι η έρευνα δεν αποκάλυψε πρακτικές μεταφορτώσεως για τρεις από τις έξι αρχικά συνεργασθείσες εταιρίες. Για τις υπόλοιπες εξαγωγές προς την Ένωση, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι δεν υπήρξε καμία συνεργασία. Ακολούθως, στην αιτιολογική σκέψη 78 του εν λόγω κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε, αφενός, ότι είχε διαπιστωθεί η μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Σρι Λάνκα και της Ένωσης, όπως ανέφερε στην αιτιολογική σκέψη 58 του ίδιου κανονισμού, και, αφετέρου, ότι δεν αναγγέλθηκαν ούτε συνεργάστηκαν όλοι οι παραγωγοί-εξαγωγείς της Σρι Λάνκα. Εκ των ανωτέρω κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι οι εξαγωγές των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγέων προς την Ένωση μπορούσαν «να αποδοθούν» σε πρακτικές μεταφορτώσεως. Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 79 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι επιβεβαιωνόταν η ύπαρξη πρακτικών μεταφορτώσεως προϊόντων κινεζικής καταγωγής μέσω της Σρι Λάνκα.

52 Το συμπέρασμα περί της υπάρξεως πρακτικών μεταφορτώσεως αφορά, συνεπώς, όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς που αρνήθηκαν να συνεργαστούν και στηρίζεται σε διττή διαπίστωση, και συγκεκριμένα, αφενός, στη μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των συναλλαγών και, αφετέρου, στην άρνηση συνεργασίας ορισμένων εκ των παραγωγών-εξαγωγέων.

53 Όμως, από την ως άνω διττή διαπίστωση δεν μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη πρακτικών μεταφορτώσεως μέσω της Σρι Λάνκα. Πράγματι, αφενός, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να συνάγει την ύπαρξη πρακτικών μεταφορτώσεως αποκλειστικά και μόνον από την άρνηση συνεργασίας ορισμένων παραγωγών-εξαγωγέων. Αφετέρου, δεδομένου ότι η μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών αποτελεί την πρώτη εκ των τεσσάρων προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται για να αποδειχθεί νομίμως η ύπαρξη καταστρατηγήσεως, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαπίστωση της πληρώσεως αυτής της προϋποθέσεως ως ενδείξεως περί συνδρομής και της δεύτερης εκ των τεσσάρων αυτών προϋποθέσεων, κατά την οποία η εν λόγω μεταβολή πρέπει να απορρέει από πρακτικές καταστρατηγήσεως (πρβλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62, σκέψεις 76 έως 78).

54 Συνεπώς, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος στο μέτρο που αφορά τις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από τη Σρι Λάνκα, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Σρι Λάνκα είτε όχι.

Επί των δικαστικών εξόδων

55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι, είναι ανίσχυρος στο μέτρο που αφορά τις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από τη Σρι Λάνκα, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Σρι Λάνκα είτε όχι.

(υπογραφές)